

† INGINERUL SERGIU PAȘCANU ¹⁾

de ING. D. A. STAN

Indurerată familie și întristați prieteni,

Ne despărțim, în clipele acestea, definitiv, de cel care a fost *Sergiu Pașcanu*.

Ne despărțim de fapt, acum, de ființa lui fizică și de marea lui inimă credincioasă, căci despărțirea începuse cu ani în urmă, când boala se încuibase sub fruntea lui luminoasă, frângându-i brusc minunatele lui daruri intelectuale și creatoare.

Soarta care poate fi atât de vitregă cu o generație întreagă, pentru *Sergiu Pașcanu* a fost de o cruzime excepțională. I-a dat totul ca să poată să reușească în viață și să se așeze în rândurile dintâi ale celor de seama lui, pentru ca atunci când activitatea lui se desfășura mai din plin, să-l doboare, lăsându-i apoi ani de zile în care, perfect conștient, să măsoare prăpastia dintre culmile către care se avântase, — cu toată pregătirea necesară și cu îndreptățită siguranță că le va atinge, — și biata ființă bolnavă, în neostenită căutare a sănătății ca să-și poată relua activitatea.

Elev, student și inginer eminent, *Sergiu Pașcanu* își câștigase pe lângă aprecieri unanime, și dragostea deosebită a colegilor și încrederea întregului corp ingineresc că îl va ilustra, și că își va înscrie numele în galeria glorioasă a marilor noștri ingineri. La 37 ani însă totul s'a năruit: și marea lui putere de muncă servită de o ambiție puțin comună, dar perfect îndreptățită, și calitățile lui intelectuale excepționale, servite de o pregătire profesională temeinică și de o cultură admirabilă, ca și toate rosturile vieții lui atât de bine întemeiate.

A rămas după aceea, profund atașat familiei, colegilor, și mai ales profesiunii ingineresti pentru care se pregătise cu atâta pasiune. Cu puterile împuținate din anii din urmă, *Sergiu Pașcanu* s'a ținut totuș în curent cu toată mișcarea tehnică și profesională, nelipsind aproape delă niciuna din manifestările organizațiilor ingineresti delă noi.

¹⁾ Cuvântare ținută la înmormântare, în ziua de 15 Martie 1946.

† *Inginerul Sergiu Pașcanu.*

Acum câteva zile, aceeași soartă care nu-și terminase înverșunarea contra lui, cu un accident i-a curmat firul vieții și, în sfârșit, și pe al suferințelor.

Față de deșertăciunea schițării oricărei revolte, nu putem decât să ne întoarcem ochii înlăcrămați către imaginile ce ne-a lăsat *Sergiu Pașcanu* de pe vremuri: imaginea promițătorului premiant al concursurilor Gazetei Matematice; a excepționalului elev al Școalei Naționale de Poduri și Șosele de altădată; a tânărului inginer care a făcut atâtea cinste țării și școlilor românești într'unul din cele mai ilustre colegii tehnice din Anglia; imaginea valorosului inginer de mai apoi, care se afirma tot mai mult; aceea a apreciatului asistent dela Politehnica din București, dela cursul marelui profesor d-l Ion Ionescu; imaginea capabilului inginer dela Creditul Industrial; și mai ales, amintirea colegului și a prietenului admirabil ce a rămas până la urmă.

Cu aceste imagini în ochi, pe care le vom păstra toată viața, nu ne rămâne decât să-i dorim ca pe cât i-a fost viața de grea, *să-i fie cel puțin țărâna ușoară!*
